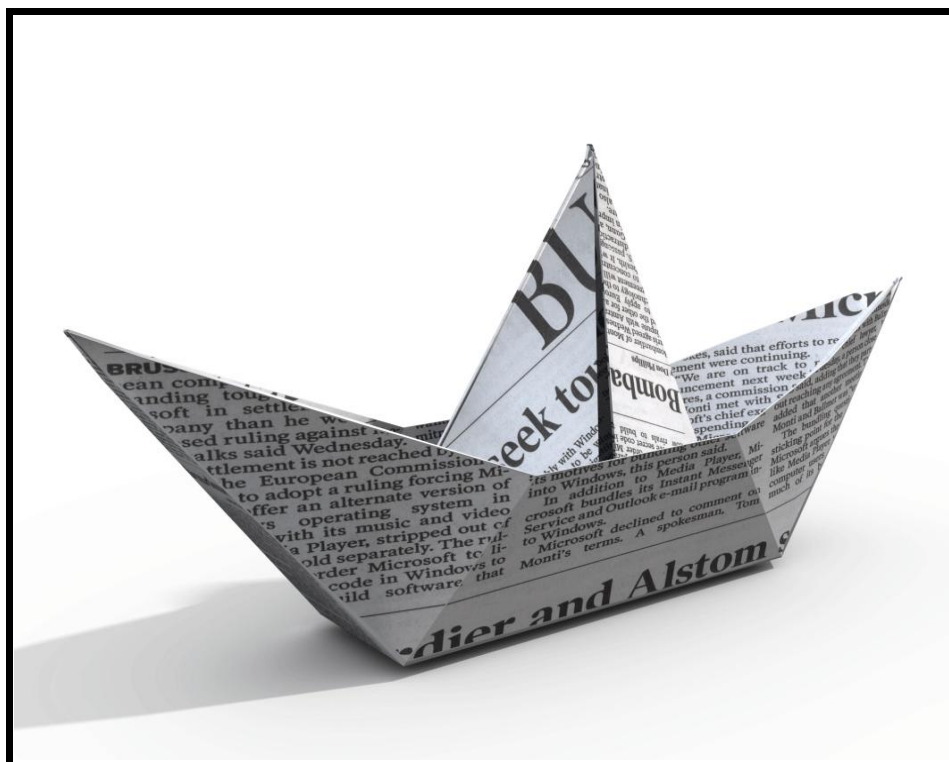

9.6.2011v Praze

Tvoříme vlastní noviny

Portfolio z projektu v rámci českého jazyka a literatury

Sepsala: Anna Šalandová

Z 2. ročníku Waldorfského lycea, Křejského 1501, Praha 4.

Vypracování projektu: od března do června 2011

Zadání k projektu znělo

Vypracujte noviny a to ve trojcích které si zvolíte losem. Musíte vypracovat určitý minimální počet forem z publicistického stylu, který dostanete v zadání.

Pak na počítači uděláte grafickou sazbu, která by měla být co nejpodobnější klasickému stylu sazby u normálních novin. Každý z trojice by se měl podílet na rovnoměrném dílu tvorby. Odevzdání bude ve formě počítačové, na e-mail profesora T. Chvátala a tištěné ve třech kopiích a to do 6.6.2011.

Smysl a cíl tohoto projektu

Dokázat se domluvit ve skupinách, které byly často dosti nesourodné, pocvičit se nejen psaní v publicistickém stylu, ale i ve schopnosti vypracovat později celé noviny v počítačové formě a upravit je graficky.

Práce v mojí skupině

Rozdělili jsme si práce, kdo se bude zabývat kterým stylem a na jaké téma. Každý si vybíral své téma hlavně podle svých schopností a zájmů. Potom už se jen čekalo, až bude vše vypracováno, abychom mohli pracovat na grafických úpravách.

Musím přiznat, že mě překvapilo, jak jsme se dokázali dohodnout a jak jsme spolupracovali. I když to bylo velmi často jen na zdvořilostní úrovni. Bylo také velmi těžké shodnout se na některých tématech. To jsme potom viděli, kdo dokáže být v naší skupině vůdčí osobnost. Bylo velmi zvláštní, že když se prosadila, v podstatě nikdo neprotestoval. Dá se říct, že co se týče spolupráce, šlo u nás vše jako po másle.

Vlastní reflexe a sebehodnocení v průběhu projektu

Tato práce byla podle mě skvělý nápad, jediné, s čím jsem nesouhlasila bylo rozdělení do skupinek podle losu, přišlo mi to dost absurdní. Když totiž chcete zakládat redakci, nikdy si nebudete vybírat členy redakce, které nemáte rádi nebo je nemůžete vystát a nebo jen lidi jinak smýšlející.

I když samozřejmě chápu, že je velmi užitečné naučit se komunikovat se všemi lidmi bez rozdílu což se v naší velmi nesourodné redakci více méně povedlo.

Ke konci bylo samozřejmě všechno trochu stresující jako před každým uzávěrem práce. S výsledkem jsem ale spokojená a hodně jsem se v průběhu práce naučila, ať už to byla komunikace se spolupracovníky nebo grafická sazba, o kterou jsem se postarala.

Zjistila jsem, že mám trochu problém se svou cílevědomostí a tvrdohlavostí, často jsem chtěla některé věci, a to se týče hlavně vzhledu novin, udělat způsobem, který jsem nedokázala nejen já, ale i počítač.

Znamenalo to tedy pro mě hodně sebeovládání, nevyhodit počítač z okna a také hodně psychické pomoci od rodičů.